

УДК 378.091.12:174

DOI 10.32453/pedzbirnyk.v46i3.2225

ISSN(Online): 2617-8230

Ігор КОВАЛЬ

доктор педагогічних наук,
начальник факультету психології та соціального захисту,
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності,
м. Львів, Україна
ORCID ID 0000-0002-9204-9228
koval-iks-igor@meta.ua

Андрій ЛИТВИН

доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри практичної психології та педагогіки,
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності,
м. Львів, Україна
ORCID ID 0000-0002-7755-9780
avlytvyn@gmail.com

ДОТРИМАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ СИЛОВИХ СТРУКТУР

Формування професійної культури, правосвідомості та моральної відповідальності фахівців силових структур потребує забезпечення доброчесності у процесі професійної підготовки. Мета статті – проаналізувати засади дотримання академічної доброчесності в закладах вищої освіти із специфічними умовами навчання, а також окреслити реалізацію принципів доброчесності в підготовці фахівців силових структур на різних рівнях освітньої політики. Результати дослідження свідчать, що формування академічної культури

© Коваль І., Литвин А.

ри – складний і довготривалий процес, побудований на поєднанні нормативно-правових вимог і власних ціннісних орієнтацій, особистої позиції, етичних переконань суб'єктів професійної підготовки. Визначено, що поєднання освітнього процесу та службової підготовки, підвищений рівень дисципліни, субординації та психологічного навантаження зумовлюють необхідність інтеграції принципів академічної доброчесності з категоріями честі, професійної відповідальності та службового обов'язку, притаманними офіцерському корпусу. Наукова новизна дослідження полягає в обґрунтуванні шляхів реалізації принципів доброчесності в підготовці фахівців силових структур на різних рівнях освітньої політики: загальнодержавному (освітня політика України, стандарти якості, законодавче поле та нормативне регулювання); інституційному (внутрішня політика закладу освіти, прийняття та дотримання кодексів честі, положень і процедур реагування у ЗВО); індивідуальному (вироблення моральних настанов, ціннісних орієнтацій, культури, звичок, відповідальності, самоконтролю викладачів і здобувачів освіти тощо). Практичне значення одержаних результатів полягає в можливості використання запропонованих заходів під час розроблення та вдосконалення кодексів академічної доброчесності та корпоративної культури закладу, етичних норм, положень тощо. Зроблено висновок, що академічна доброчесність у закладах освіти із специфічними умовами навчання є необхідною умовою формування професійно компетентних і морально стійких фахівців силових і безпекових відомств. Її дотримання потребує системного підходу, що охоплює гармонізацію державного освітнього законодавства, удосконалення інституційних механізмів і розвиток особистісних якостей здобувачів освіти.

Ключові слова: академічна доброчесність; професійна підготовка; культура доброчесності; силові структури; заклади вищої освіти із специфічними умовами навчання; здобувачі освіти.

1. ВСТУП

Постановка проблеми. Сектор безпеки і оборони України характеризують трансформаційні процеси, зумовлені реформуванням системи державного управління, посиленням суспільного контролю, ін-

теграцією в євроатлантичний безпековий простір тощо. Від 2022 р. на його розвиток сутнісно впливає повномасштабна війна, в якій наша країна чинить опір, демонструючи єдність і силу в боротьбі за свободу та незалежність. У цих обставинах набуває стратегічного значення якість професійної підготовки фахівців різних силових структур і відомств. Висока компетентність офіцерського складу військовослужбовців, правоохоронців і рятувальників як очікуваний результат їхньої професійної підготовки в закладах вищої освіти (ЗВО) із специфічними умовами навчання має розглядатися крізь призму ціннісного виміру. З огляду на це формування професійної культури, правосвідомості та моральної відповідальності майбутньої еліти силових і безпекових відомств потребує дотримання доброчесності в освітньому процесі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема академічної доброчесності в освітньому просторі широко досліджується в сучасній науці. Цей науковий термін увів і популяризував Д. Маккейб (McCabe, Treviño, & Butterfield 2012). Серед провідних зарубіжних дослідників: Т. Бретар (Bretag, 2016), Т. Галлант (Bertram Gallant, & Drinan, 2008), С. Етон (Eaton, 2017), Т. Ланкастер (Lancaster, 2019), Г. Павела (Pavela, 1997), Т. Фішман (Fishman, 2014), Т. Фолтинек (Foltýnek, & Králíková, 2018) та ін. Звернемо увагу на детальний аналіз змісту основних публікацій (Bertram Gallant, 2012). Цій проблемі присвячені праці українських науковців: Г. Васяновича (2023), С. Ганаби (2026), Ю. Гаруста і Б. Павленка (2017), М. Гриценко і С. Гриценко, (2025), С. Ленської (2026), В. Логвиненко (2026) та ін. За їхніми висновками, плагіат, фабрикація та фальсифікація досліджень та інші явища шахрайства негативно впливають на якість освіти, знижують довіру до результатів освіти, досліджень і публікацій, перешкоджають конкурентоспроможності випускників (Ленська, 2026, с. 15).

Академічна доброчесність є основою європейської політики забезпечення якості вищої освіти і науки, яку характеризують: розроблення стандартів і рекомендацій на міжнародному рівні; інтеграція в освітнє законодавство; створення незалежних організацій із забезпечення якості освіти (Ганаба, 2026, с. 93). Заклади вищої освіти нашої

країни розробляють положення і кодекси академічної доброчесності та керуються ними на основі вітчизняного законодавства, принципів *Magna Charta Universitatum*, Бухарестської Декларації етичних цінностей і принципів вищої освіти в Європі та ін. Дослідження шляхів, механізмів, умов формування академічної доброчесності є важливим завданням (Ленська, 2026, с. 12), оскільки її дотримання – запорука високої професійної культури.

Проте, як слушно зазначає С. Ганаба, цей показник в українському освітньому та науковому осередку “перебуває на етапі становлення та потребує системної роботи, спрямованої на формування спільної відповідальності за якість освіти і науки” (Ганаба, 2026, с. 100). Зокрема, потребує окремого аналізу забезпечення доброчесності в підготовці фахівців для силових структур. Адже освітній процес у ЗВО із специфічними умовами навчання поєднує академічну та службову складові, що продукує особливі вимоги до дисциплінованості здобувачів, ієрархічної вертикалі, нормативної регламентації цього сектору вищої освіти.

Мета статті – проаналізувати засади дотримання академічної доброчесності в закладах вищої освіти із специфічними умовами навчання, а також визначити шляхи реалізації принципів доброчесності в підготовці фахівців силових структур на різних рівнях освітньої політики. Від цього залежить успішність їхнього становлення, зростання особистісного потенціалу та компетентності, гармонізація психологічної готовності та професійного розвитку.

2. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Підвищення якості освітніх послуг і наукових досліджень як стратегічного завдання освітньої політики неможливе без утвердження та дотримання академічної доброчесності як важливої складової системи забезпечення якості вищої освіти. Вона базується на чесності, відповідальності та взаємній повазі між здобувачами освіти і викладачами. Для відповідних змін у вітчизняній освіті необхідні заходи, спрямовані на подолання глибинних, об’єктивних і суб’єктивних чинників виникнення порушень (Гриценко та ін. Гриценко, 2025).

Зазначимо, що впровадження принципів академічної доброчесності супроводжується низкою перепон. Зокрема, спостерігається опір з боку частини здобувачів і викладачів, що пов'язано з усталеною практикою формального підходу до порушень і неусвідомленням значення доброчесності як професійно-етичної норми. Залишається проблемою недостатня інтеграція антиплагіатних систем та інших інструментів у освітню та науково-дослідну діяльність, що знижує ефективність контролю. Процедури реагування часто є непрозорими. Водночас у закладах відсутні фахівці для навчання, консультування та моніторингу академічної доброчесності, а також обмежені ресурси для профілактичних заходів. Недостатньо задіяними у цих процедурах є органи самоврядування ЗВО.

Опрацювання науково-методичних і нормативних джерел, а також аналіз освітньої практики засвідчує, що академічна доброчесність є багатовимірним феноменом, який обіймає філософський, правовий, психологічний, етичний та організаційний аспекти. Це не лише дотримання законодавчих норм і авторського права, а й формування перспектив неперервного гармонійного саморозвитку особистості. У контексті підготовки фахівців силових структур доцільно виокремити шляхи реалізації доброчесності на таких рівнях: загальнодержавному; інституційному; індивідуальному. Послідовно розглянемо їх.

Загальнодержавний рівень. Від початку XXI ст. українська громадськість і посадовці Міністерства освіти і науки підкреслюють необхідність активної протидії академічній недоброчесності на рівні освітньої політики (Методичні рекомендації, 2018). Зокрема, це стосується визначення відповідальних осіб, які повинні фіксувати випадки порушень у закладі освіти, а також призначення уповноважених експертів, завдання яких – ухвалити рішення й оформити висновок. Чинне законодавство дозволяє застосовувати санкції у випадках, коли порушення авторських прав може бути оцінене у грошовому еквіваленті (Про авторське право, 2022). Однак притягнення до відповідальності за привласнення інтелектуальної власності є складним завданням, адже порушник зазнає серйозних репутаційних втрат (Гаруст та ін. Павленко, 2017, с. 91). Від 2019 р. певні функції з цього питання

перебрало на себе Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти (НАЗЯВО), представники якого реалізують рекомендації Європейського простору вищої освіти (Standards and Guidelines, 2015).

Відповідно до ст. 42 Закону України “Про освіту” (2017), академічна доброчесність тлумачиться як сукупність етичних принципів і правил, якими повинні керуватися всі учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та наукової діяльності. До її проявів належать: самостійність виконання завдань, об’єктивність оцінювання результатів, коректність посилань на джерела інформації, недопущення плагіату, фабрикації, фальсифікації та списування. Закон України “Про вищу освіту” (2014) вказує, що забезпечення доброчесності в освітньому та науковому процесах є обов’язком ЗВО. Закон “Про наукову і науково-технічну діяльність” (2015) визначає стандарти доброчесності у сфері наукових пошуків, підготовці науково-педагогічних кадрів. Для унормування відповідних дій прийнята постанова (Про затвердження, 2021), яка визначає процедуру та правові наслідки ухвалення рішень у разі виявленні фактів недоброчесності.

Вагомим кроком є ухвалення Закону “Про академічну доброчесність” (2025), який закріпив сутність і межі поняття академічної доброчесності, її основні принципи (чесність, довіра, повага, справедливість, відповідальність, стійкість і рішучість) і правила для всіх рівнів освіти і науки, встановив чіткі вимоги до всіх суб’єктів, а також запровадив правові й організаційні механізми запобігання плагіату, списування, фальсифікації результатів досліджень і хабарництва в освіті, та санкції за них (Про академічну доброчесність, 2025). Прийняття цього закону має на меті створення освітнього та наукового простору, де знання та досягнення отримуються чесним шляхом, без махінацій і зловживань. Окрім того, він наближує українську освітню систему до світових стандартів, зміцнює довіру до українських дипломів і результатів досліджень, а також загалом посилює роль моралі та законності в суспільстві.

На слушну думку Д. Бондаря, “нові умови суспільного розвитку... підвищують вимоги до якості освіти”, зокрема потребують більш досконалої системи контролю навчальних досягнень здобувачів (Бон-

дар, 2012). Саме в розрізі підвищення якості освіти доцільно розглядати завдання боротьби з випадками порушень доброчесності та утвердження чесності, прозорості та справедливості в освітній і науковій діяльності.

Інституційний рівень. Потреби сьогодення вимагають системного підходу до модернізації галузі освіти з чітко окресленими орієнтирами на доброчесність. Перетворення в інформаційно-освітньому середовищі кожного закладу мають сприяти формуванню та розвитку академічної культури, що базується на принципах відкритості, свободи і відповідальності.

Боротьба з порушеннями етичних і правових норм учасниками освітнього процесу вимагає не ситуативних, а комплексно спланованих заходів, що охоплюють всі рівні освітньої системи (Гриценко та ін. Гриценко, 2025, с. 172). Формуванню довіри і відчуття справедливості в учасників освітнього процесу сприяють чіткі правила внутрішньої політики закладу, які включають визначення видів порушень, процедури їх розгляду та застосування санкцій (Ганаба, 2026, с. 94).

У цьому контексті особливого значення набуває вдосконалення заходів із дотримання академічної доброчесності у відомчих ЗВО МВС України, де одержують освіту майбутні офіцери різних безпечових галузей. Комплекс дій передбачає впровадження антикорупційних стандартів, зміцнення інституційної спроможності, розширення міжнародної співпраці, громадського контролю тощо. Це сприятиме підвищенню якості підготовки кадрів силових відомств і структур, зменшенню корупційних ризиків і формуванню професіоналів, здатних ефективно діяти, долаючи сучасні виклики (Хабловська, 2025), в тому числі – пов'язані з роботою під час воєнного стану.

Хоч законодавчо-нормативні документи не регламентують академічну доброчесність, вони встановлюють стандарти службової етики, які інтегровані в освітній процес відомчих ЗВО. Крім цього, важливу роль відіграють внутрішні документи: статuti, кодекси (передусім, Кодекс академічної доброчесності та корпоративної культури закладу), положення про запобігання плагіату, етичні комісії (групи сприяння академічній доброчесності), порядок розгляду порушень тощо.

Прозорість процедур і чіткість критеріїв є ключовими умовами ефективного контролю академічної доброчесності (Ганаба, 2026, с. 97). Якщо в закладі толерується списування або “взаємодопомога” під час іспиту, індивідуальні моральні настанови можуть деформуватися. Важливу роль відіграє позитивний приклад командирів і викладачів, коли модель “морального лідерства” виступає чинником формування доброчесності молоді.

Водночас формування академічної доброчесності потребує продуманого впровадження педагогічних підходів, орієнтованих не лише на контроль, а й на мотивацію здобувачів. Досвід свідчить, що курси з академічного письма та етики досліджень ефективні у вихованні доброчесності. На це слід звертати увагу під час оновлення освітніх програм професійної підготовки у ЗВО.

Доцільним є поєднання традиційних форм навчання з інтерактивними методами і технологіями, такими як аналіз кейсів, моделювання професійних ситуацій, воркшопи, тренінги, рольові ігри, дискусії з етичних дилем, що дають змогу курсантам і студентам усвідомлювати наслідки порушень доброчесності в реальному службовому контексті. Викладачі на конкретних прикладах пояснюють різницю між плагіатом і неунікальним текстом, подають правила цитування, повідомляють про наслідки виявлення плагіату та ін. Під час семінарів і консультацій до курсових і кваліфікаційних робіт здобувачам наголошують на недопущенні плагіату, списування, генерування текстів за допомогою штучного інтелекту тощо (Ленська, 2026, с. 14).

Не менш важливим є використання цифрових інструментів забезпечення академічної доброчесності. Системи перевірки текстів на запозичення (антиплагіатні програми), електронні освітні платформи, автоматизовані системи оцінювання та інші засоби сприяють підвищенню прозорості й об’єктивності контролю. Їх використання має супроводжуватися роз’яснювальною роботою, щоб унеможливити формальне сприйняття вимог доброчесності здобувачами освіти.

Обов’язкове та неухильне дотримання доброчесності має ґрунтуватися передусім не на покараннях, а на запобіганні порушень. Для цього необхідно утвердити чіткі правила взаємодії в освітньому се-

редовищі, зменшити бюрократизм, запровадити системний підхід до визначення можливих проявів недоброчесності. Релевантним є проведення систематичного контролю й оприлюднення даних про порушення, а також неперервне вдосконалення внутрішньої політики (кодексів честі, етичних норм, положень). Ключову роль відіграє виражена кадрова політика, яка забезпечує кращі можливості для добросовісних працівників, адже без цього жодні заходи боротьби із порушеннями є нерезультативними (Тицька, 2018, с. 194).

Індивідуальний рівень. Українські науковці вказують на важливість формування культури добросовісності як невід'ємної складової професійної й особистісної етики учасників освітнього процесу – здобувачів, науково-педагогічних і адміністративних працівників. Тобто, йде мова не лише про дотримання принципів і нормативних вимог, розвиток відповідальності та підвищення обізнаності щодо етичних стандартів, а й вироблення відповідних ціннісних орієнтацій у суб'єктів професійної підготовки. Культура академічної добросовісності передбачає усвідомлену відповідальність всіх здобувачів освіти за свою навчальну діяльність і професійну підготовку, розвиток етичного мислення, внутрішню мотивацію до чесності та саморегуляції, а науково-педагогічних працівників – за результати навчально-методичної та науково-дослідної роботи. Її прищеплення – одне з ключових завдань ЗВО, важлива складова виховання національної ідентичності, гідності, самоповаги майбутніх фахівців (Ленська, 2026, с. 15).

Посадовці силових структур є носіями державної влади, уповноваженими застосовувати її в обставинах невизначеності, браку інформації, ризику для здоров'я та життя. З огляду на це, навіть незначні відступи від добросовісності можуть мати негативні наслідки в майбутній професійній діяльності. Списування чи плагіат під час навчання подекуди сприймаються як “дрібні порушення”, однак вони формують толерантність до недобросовісних дій і корупційних практик. Водночас слід враховувати об'єктивні чинники: інтенсивний графік навчання і служби, фізичне та психологічне перевантаження, участь у бойових діях або аварійно-рятувальних заходах спричиняють емоційне виснаження чи страх невдачі, через які здобувачі ЗВО із специфіч-

ними умовами навчання можуть вдаватися до порушень. Відтак формування культури доброчесності та її дотримання в освітній практиці потребують постійної психолого-педагогічної підтримки. Доброчесна поведінка має сприйматись як особистісна цінність, внутрішня переконаність, власна позиція.

Окрему увагу слід приділити розвитку критичного мислення здобувачів як визначальної якості, що безпосередньо пов'язана з доброчесністю. Здатність аналізувати інформацію, відрізняти достовірні джерела від фейкових, самостійно інтерпретувати дані, узагальнювати і формулювати висновки знижує намагання механічно копіювати матеріали, застосовувати ШІ, компіляцію та плагіат. В умовах інформаційного перевантаження та цифровізації це набуває вагомого значення. Для науково-педагогічних працівників важливим чинником дотримання академічної доброчесності є саморефлексія, яка сприяє розвитку відповідальності та моральної саморегуляції (Логвиненко, 2026, с. 2291).

Отже, забезпечення доброчесності в закладах із специфічними умовами навчання є складним багаторівневим процесом, що потребує узгоджених дій на всіх рівнях. Його продуктивність залежить від поєднання нормативного регулювання, організаційних механізмів, педагогічних технологій і ціннісних орієнтацій учасників освітнього процесу.

3. ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Дослідження свідчать, що академічна культура ґрунтується на традиціях національної вищої школи, засадах автономії та саморегулювання закладів вищої освіти, взаємної довіри, відповідальності та взаємоповаги. Її формування – складний і довготривалий процес, побудований на поєднанні нормативно-правових вимог і власних ціннісних орієнтацій, особистої позиції, етичних переконань суб'єктів професійної підготовки. З огляду на це в підготовці фахівців силових структур доцільно комплексно реалізувати принципи дотримання доброчесності на всіх рівнях освітньої політики: загальнодержавному (освітня політика України, стандарти якості, законодавче поле та нор-

мативне регулювання); інституційному (внутрішня політики закладу освіти, прийняття та дотримання кодексів честі, положень і процедур реагування у ЗВО); індивідуальному (вироблення моральних настанов, ціннісних орієнтацій, культури, звичок, відповідальності, самоконтролю викладачів і здобувачів освіти тощо).

Академічна доброчесність у закладах освіти із специфічними умовами навчання є необхідною умовою формування професійно компетентних і морально стійких фахівців. Її дотримання потребує системного підходу, що охоплює гармонізацію державного освітнього законодавства, удосконалення інституційних механізмів і розвиток особистісних якостей здобувачів освіти. Особливості подальшої діяльності випускників цих закладів – фахівців силових структур, зумовлюють необхідність інтеграції принципів доброчесності з категоріями честі, професійної відповідальності та службового обов'язку, притаманними офіцерському корпусу.

Подальші наукові розвідки проблеми дотримання академічної доброчесності доцільно спрямувати на міждисциплінарне вивчення цього феномену з урахуванням сучасних безпекових викликів і трансформацій освітнього простору. Актуальним убачаємо розроблення моделей формування культури доброчесності, адаптованих до потреб сектору безпеки та оборони.

4. КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ

Автори заявляють про відсутність фактичного або потенційного конфлікту інтересів, який міг би вплинути на результати дослідження, їх інтерпретацію чи рішення щодо публікації статті.

5. ВИКОРИСТАННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ГЕНЕРАТИВНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

У процесі підготовки статті технологій ШІ автори не використовували.

Список використаних джерел

Бондар, Д. В. (2012). Формування механізмів державного управління освітою у сфері якісної підготовки студентів управлінських спеціальностей. Державне будівництво, 2. http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2012_2_34

Васянович, Г. П., Логвиненко, В. М., Костишин, Е. І. (2023). Етика та академічна доброчесність в освіті й науці: навчальний посібник. Львів : ФОП Корпан Б. І.

Верховна Рада України. (2022). *Про авторське право і суміжні права* (Закон України № 2811-IX). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-20#Text>

Верховна Рада України. (2025). *Про академічну доброчесність* (Закон України № 4742-IX). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4742-20#Text>

Верховна Рада України. (2014). *Про вищу освіту* (Закон України № 1556-VII). <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>

Верховна Рада України. (2015). *Про наукову і науково-технічну діяльність* (Закон України № 848-VIII від 26.11.2015). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text>

Верховна Рада України. (2017). *Про освіту* (Закон України № 2145-VIII від 05.09.2017). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>

Ганаба, С. (2026). Академічна доброчесність у наукових дослідженнях та освіті: досвід зарубіжних країн і можливості імплементації в Україні. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: педагогічні науки*, 44(1), 87–104. <https://doi.org/10.32453/pedzbirnyk.v44i1.2068>

Гаруст, Ю. В., Павленко, Б. О. (2017). Академічна доброчесність – шлях до захисту інтелектуальної власності українських науковців. *Правові горизонти*, 4, 88–95. http://nbuv.gov.ua/UJRN/In_2017_4_15

Гриценко, М., Гриценко, С. (2025). Академічна доброчесність як цінність сучасних трансформацій в освіті. *Humanities Studies*, 23(100), 166–174. <https://doi.org/10.32782/hst-2025-23-100-17>

Кабінет Міністрів України. (2021). *Про затвердження Порядку скасування рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації* (Постанова № 897). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/897-2021-%D0%BF#Text>

Ленська, С. В. (2026). Формування культури академічної доброчесності в ЗВО. *Інноваційна педагогіка*, 92(2), 11–15. <https://doi.org/10.32782/ip/92.2.1>

Логвиненко, В. М. (2026). Роль саморефлексії у розвитку академічної доброчесності викладача вищої школи. *Вісник науки та освіти*, 1(43), 2283–2293. [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-1\(43\)-2283-2293](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-1(43)-2283-2293)

МОН України (2018). Методичні рекомендації для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності. <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v-650729-18#Text>

Тицька, Я. (2018). “Академічна доброчесність” та “академічна відповідальність” у забезпеченні якості освіти. *Підприємництво, господарство і право*, 11. 192–195. <https://pgp-journal.kiev.ua/archive/2018/11/37.pdf>

Хабловська, А. (2025). Впровадження антикорупційних стандартів через розвиток академічної доброчесності у закладах вищої освіти системи МВС України. *Могилянські читання – 2025: досвід та тенденції розвитку суспільства в Україні: глобальний, національний та регіональний аспекти. Право : тези XXVIII Всеукр. наук.-практ. конф., (с. 258–262.).* Миколаїв.

Bertram Gallant, T. (Ed.). (2012). *Twenty Years of Academic Integrity: Top Articles & Book Chapters (1992–2012)*. International Center for Academic Integrity. https://www.csun.edu/sites/default/files/Twenty%20Years%20of%20Academic%20Integrity_Top%20Articles%20and%20Book%20Chapters_0.pdf

Bertram Gallant, T., Drinan, P. (2008). Toward a Model of Academic Integrity Institutionalization: Informing Practice in Postsecondary Education. *Canadian Journal of Higher Education*, 38(2), 25–44. <https://doi.org/10.47678/cjhe.v38i2.508>

Bretag, T. (2016). *Handbook of Academic Integrity*. Singapore: Springer. <https://doi.org/10.1007/978-981-287-098-8>

Eaton, S. E. (2017). Comparative Analysis of Institutional Policy Definitions of Plagiarism: A Pan-Canadian University Study. *Interchange*, 48(3), 271–281. <https://doi.org/10.1007/s10780-017-9300-7>

Fishman, T. (2014). The fundamental values of academic integrity. Clemson University: International Center for Academic Integrity. <https://www.chapman.edu/academics/academic-integrity/files/the-fundamental-values-of-academic-integrity.pdf>

Foltýnek, T., Králíková, V. (2018). Analysis of the contract cheating market in Czechia. *International Journal for Educational Integrity*, 14(1), 1–15. <https://doi.org/10.1007/s40979-018-0027-8>

Lancaster, T. (2019). The emergence of academic ghost writers from India in the international contract cheating industry. *International Journal of Indian Culture and Business Management*, 18(3), 349–367. <https://doi.org/10.1504/IJICBM.2019.099281>

McCabe, D. L., Treviño, L. K., Butterfield, K. D. (2012). Cheating in College: Why Students Do It and What Educators Can Do About It. Baltimore: *Johns Hopkins University Press*. https://www.researchgate.net/publication/287316652_Cheating_in_college_Why_students_do_it_and_what_educators_can_do_about_it

Pavela, G. (1997). Applying the Power of Association on Campus: A Model Code of Academic Integrity. *Journal of College and University Law*, 24, 97–118.

Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area (2015). https://www.enqa.eu/wp-content/uploads/2015/11/ESG_2015.pdf

Koval I., Lytvyn A. UPHOLDING ACADEMIC INTEGRITY IN THE TRAINING OF SECURITY AND DEFENSE PROFESSIONALS

The development of professional culture, legal awareness, and moral responsibility among security and defense professionals requires ensuring academic integrity throughout the professional training process. The purpose of the paper is to analyze the principles of academic integrity at higher education institutions with specific learning conditions and to outline the implementation of integrity principles in the training of security and defense personnel at different levels of educational policy. The results of the study indicate that the development of an academic culture is a complex and long-term process based on a combination of regulatory and legal requirements with the personal value orientations, individual stances, and ethical convictions of those involved in professional training. It has been determined that the combination of the educational process and service training, along with a heightened level of discipline, subordination, and psychological stress, necessitates the integration of the principles of academic integrity with the concepts of honor, professional responsibility, and duty inherent in the officer corps. The scientific novelty of this study lies in substantiating ways to implement the principles of academic integrity in the training of security and defense professionals at various levels of educational policy: national level (Ukraine's educational policy, quality standards, legislative and regulatory frameworks); institutional level (internal policies of educational institutions, adoption and observance of codes of honor, regulations, and response procedures within higher education institutions); and individual level (development of moral attitudes, value orientations, culture, habits, responsibility, and self-control among faculty and students, etc.). The practical significance

of the findings lies in the possibility of using the proposed measures when developing and refining codes of academic integrity and the institution's corporate culture, ethical standards, regulations, etc. It is concluded that academic integrity at higher education institutions with specific conditions of study is an essential prerequisite for the development of professionally competent and morally resilient personnel in the security and defense sectors. Ensuring academic integrity requires a systematic approach encompassing the harmonization of national educational legislation, the improvement of institutional mechanisms, and the development of students' personal qualities.

Keywords: academic integrity; professional training; culture of integrity; security forces; higher education institutions with specific learning conditions applicants, students.

References

Bertram Gallant, T. (Ed.). (2012). *Twenty Years of Academic Integrity: Top Articles & Book Chapters* (1992–2012). International Center for Academic Integrity. https://www.csun.edu/sites/default/files/Twenty%20Years%20of%20Academic%20Integrity_Top%20Articles%20and%20Book%20Chapters_0.pdf [in English].

Bertram Gallant, T., Drinan, P. (2008). Toward a Model of Academic Integrity Institutionalization: Informing Practice in Postsecondary Education. *Canadian Journal of Higher Education*, 38(2), 25–44. <https://doi.org/10.47678/cjhe.v38i2.508> [in English].

Bondar, D. V. (2012). *Formuvannia mekhanizmiv derzhavnoho upravlinnia osvitoiu u sferi yakisnoi pidgotovky studentiv upravlinskykh spetsialnostei* [Formation of mechanisms for state education management in the field of high-quality training of students in management specialties]. *State-building*, 2. http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2012_2_34 [in Ukrainian].

Bretag, T. (2016). *Handbook of Academic Integrity*. Singapore: Springer. <https://doi.org/10.1007/978-981-287-098-8> [in English].

Cabinet of Ministers of Ukraine. (2021, August 26). *Pro zatverdzhennia Poriadku skasuvannia rishennia pro prysudzhennia stupenia vyshchoi osvity ta prysvoiennia vidpovidnoi kvalifikatsii* [On approval of the Procedure for revoking the decision to award a higher education degree and assign the relevant qualification] (Resolution No. 897). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/897-2021-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].

Eaton, S. E. (2017). Comparative Analysis of Institutional Policy Definitions of Plagiarism: A Pan-Canadian University Study. *Interchange*, 48(3), 271–281. <https://doi.org/10.1007/s10780-017-9300-7> [in English].

Fishman, T. (2014). The fundamental values of academic integrity. Clemson University: International Center for Academic Integrity. <https://www.chapman.edu/academics/academic-integrity/files/the-fundamental-values-of-academic-integrity.pdf> [in English].

Foltýnek, T., Králíková, V. (2018). Analysis of the contract cheating market in Czechia. *International Journal for Educational Integrity*, 14(1), 1–15. <https://doi.org/10.1007/s40979-018-0027-8> [in English].

Lancaster, T. (2019). The emergence of academic ghost writers from India in the international contract cheating industry. *International Journal of Indian Culture and Business Management*, 18(3), 349–367. <https://doi.org/10.1504/IJICBM.2019.099281> [in English].

McCabe, D. L., Treviño, L. K., Butterfield, K. D. (2012). Cheating in College: Why Students Do It and What Educators Can Do About It. Baltimore: *Johns Hopkins University Press*. https://www.researchgate.net/publication/287316652_Cheating_in_college_Why_students_do_it_and_what_educators_can_do_about_it [in English].

Hanaba, S. (2026). Akademichna dobrochesnist u naukovykh doslidzhenniakh ta osviti: dosvid zarubizhnykh krain i mozhlyvosti implementatsii v Ukraini [Academic integrity in scientific research and education: experience of foreign countries and possibilities of implementation in Ukraine]. *Collection of Scientific Papers of the National Academy of the State Border Guard Service of Ukraine. Series: Pedagogical Sciences*, 4(1), 87–104. <https://doi.org/10.32453/pedzbirnyk.v44i1.2068> [in Ukrainian].

Harust, Yu. V., Pavlenko, B. O. (2017). Akademichna dobrochesnist – shliakh do zakhystu intelektualnoi vlasnosti ukrainskykh naukovtsiv [Academic integrity is the way to protect the intellectual property of Ukrainian scientists]. *Legal Horizons*, 4, 88–95. http://nbuv.gov.ua/UJRN/ln_2017_4_15 [in Ukrainian].

Hrytsenko, M., Hrytsenko, S. (2025). Akademichna dobrochesnist yak tsinnist suchasnykh transformatsii v osviti [Academic integrity as a value of modern transformations in education]. *Humanities Studies*, 23(100), 166–174. <https://doi.org/10.32782/hst-2025-23-100-17> [in Ukrainian].

Khablovska, A. (2025). Vprovadzhennia antykoruptsiinykh standartiv cherez rozvytok akademichnoi dobrochesnosti u zakladakh vyshchoi osvity systemy MVS Ukrainy [Implementation of anti-corruption standards through the development

of academic integrity in higher education institutions of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine]. *Mohyla Readings – 2025: Experience and Trends in Society Development in Ukraine: Global, National and Regional Aspects*. Law: Proceedings of the XXVIII All-Ukrainian science and practice conference, (pp. 258–262). Mykolaiv. [in Ukrainian].

Lenska, S. V. (2026). Formuvannia kultury akademichnoi dobrochesnosti v ZVO [Forming a culture of academic integrity in higher education institutions]. *Innovative pedagogy*, 92(2), 11–15. <https://doi.org/10.32782/ip/92.2.1> [in Ukrainian].

Lohvynenko, V. M. (2026). Rol samoreflleksii u rozvytku akademichnoi dobrochesnosti vykladacha vyshchoi shkoly. [The role of self-reflection in developing academic integrity in a higher education teacher]. *Bulletin of Science and Education*, 1(43), 2283–2293. [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-1\(43\)-2283-2293](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-1(43)-2283-2293) [in Ukrainian].

Ministry of Education and Science of Ukraine. (2018). *Metodychni rekomendatsii dlia zakladiv vyshchoi osvity z pidtrymky pryntsyipiv akademichnoi dobrochesnosti* [Methodological recommendations for higher education institutions to support the principles of academic integrity]. <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v-650729-18#Text> [in Ukrainian].

Pavela, G. (1997). Applying the Power of Association on Campus: A Model Code of Academic Integrity. *Journal of College and University Law*, 24, 97–118. [in English].

Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area. (2015). https://www.enqa.eu/wp-content/uploads/2015/11/ESG_2015.pdf [in English].

Tyczka, Ya. (2018). “Akademichna dobrochesnist” ta “Akademichna vidpovidalnist” u zabezpechenni yakosti osvity [“Academic Integrity” and “Academic Responsibility” in Quality Assurance in Education]. *Entrepreneurship, Economy and Law*, 11, 192–195. <https://pgp-journal.kiev.ua/archive/2018/11/37.pdf> [in Ukrainian].

Vasianovych, H. P., Lohvynenko, V. M., Kostyshyn, E. I. (2023). Etyka ta akademichna dobrochesnist v osviti y nautsi [Ethics and Academic Integrity in Education and Science: a study guide]. Lviv: Korpan B. I. [in Ukrainian].

Verkhovna Rada of Ukraine. (2025, December 18). *Pro akademichnu dobrochesnist* [On academic integrity] (Law of Ukraine No. 4742-IX). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4742-20#Text> [in Ukrainian].

Verkhovna Rada of Ukraine. (2022, December 1). *Pro avtorske pravo i sumizhni prava* [On copyright and related rights] (Law of Ukraine No. 2811-IX). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-20#Text> [in Ukrainian].

Verkhovna Rada of Ukraine. (2015, November 26). *Pro naukovu i naukovu-tekhnichnu diialnist* [On scientific and scientific-technical activity] (Law of Ukraine No. 848-VIII). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text> [in Ukrainian].

Verkhovna Rada of Ukraine. (2017, September 5). *Pro osvitu* [On education] (Law of Ukraine No. 2145-VIII). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> [in Ukrainian].

Verkhovna Rada of Ukraine. (2014, July 1). *Pro vyshchu osvitu* [On higher education] (Law of Ukraine No. 1556-VII). <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> [in Ukrainian].

Дата надходження статті до редакції: 30.06.2026

Дата прийняття подання до публікації: 13.08.2026

Дата публікації: 29.09.2026

